55.

REGÉLŐ.

Pesten csötörtökön julius 9kén **1840.**

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csötörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. boritéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

ELBESZÉLÉS.

Napoleone Zebrù.

(Folytatása.)

Faustina szemének minden pillantása égető sugár volt Napoleone szivére; selyem hajának minden szála háló, mellybe szabadsága bonyolodott. Az atyai parancsot elfujta Faustina balzsam-lehelete; Hettore ajka néma halott volt, mig Faustináé piros és élő. Hettore fija nem sokára kevés kedvet érzett Dazio előtt a' nőnemet becsmérelni; követőihez nem beszélt a' donna varázs hatalmáról; maguk a' követők is terhére lettek. Leköszönte volna őket, ha nem szégyenlé. — Végre még is meg kellett vallania egykor, mi szivén rágódott, agyvelejét gyulasztotta, álmát, étvágyát 's kedvét elrabolta. Dazio kérdései, mellyeket elég ravaszul tett, megnyiták ajkát; megvallá, hogy ő gyermek, őrültt és bünös halandó; 's azzá a' legdühösb szenvedély tette. Hogy mindent elfelejtett, mit valaha tanult, 's esküjét megszegte, mellyet atyjának mondott. — „Faustina!“ sohajtá háromszor, 's azt vélte, hogy ezzel mindent megvallott. — De mint meg volt lepve, midőn guny helyett, mellyet Daziótól várt, azt kellett hallania, hogy a' külső jelek után itélve, Faustinától viszont szerettetik. Eleintén nem hitte; kétkedett, ellenmondott; végre megadta magát. — Mit szivünk ohajt, abban hamar megegyezik a' fej, bár mi okos legyen ez. — Zebrù agyán minden egyes adat átvillant, mellyekre Dazio emlékezteté; a' testvéri szavak, mellyeket gyakran hallott Faustinától, — a' figyelem, melylyel szavait hallgatta, — a' gond, melylyel minden kivánatát megelőzte, — a' szüz pir, melly arczát festé, valahányszor közelében ült. — Gyönyörrel hallá Daziótól, hogy ez Faustina iránt szerelmével egészen felhagyott, mióta barátjához látszik hajlani. Zebrù gyakran nézé magát a' tükörben lopva, 's többé nem akarta hinni, hogy a' természet éppen mostohául bánt vele. Sőt merészsége annyira ment, hogy módról is törte fejét, miként nyilatkozzék kedvese előtt.

Tiszántúli Református Egyházkerületi és Kollégiumi Nagykönyvtár Jelzet: Z1632

Azonban jöttek órák, mellyek Zebrùt félénkké tették, mellyekben a' bizonytalanság gyötrötte. Nem csalódik-e Faustina hajlandóságában? Nem tőr-e az számára nézve? Nem kaczag-e már is a' világ rajta? Dazio becsületes-e? Ha egykor a' szüz büszkesége legyőzné asszonyságát! Ha hidegebb volt a' szüz, mint közönségesen, már reszketett Zebrù szerelme miatt. Elhagyatva 's gunytárgyul kitétetve látta magát, 's vérző szivvel futott, mellyet az érzéketlen sebze-meg. De futhatott-e Firenzéből? Faustina háza nem volt-e szinte a' városkapu szájában? kikerülhette-e a' szépet, ha vele szemköztt találkozott? Nem kellett-e felelnie, ha rózsaajkai kérdésre nyiltak, vagy szemrehányást tön hosszas elmaradása miatt? Valóban egyetlen szóval és pillantással többet foglalt-el benne Faustina, mint egész hét alatt elvesztett.

Firenze itéletében nem volt olly habzó, mint Zebrù. Az egész város meg volt győződve, hogy Faustinát elveszi. A' nők ajkot vonitottak, midőn a' tudós nőről szólltak, ki könyveivel felhagyott, hogy házi kisasszonynyá legyen, 's irigylették tőle a' grófot minden rutsága mellett is. Az ifjak sajnálták az elkábultt istennőt, 's Zebrùt hát mögött csufolgatták. Nyiltan ezt ugyan nem merték tenni; mert féltek leverő elménczségétől és Dazio kardjától, melly mindig kész volt védelmére. — Még a' bérgyilkosok sem boldogultak a' gróffal; öltönye alatt vértet és övén spanyol tőrt viselt. — Még is komolyan igy szóllott hozzá Dazio: „szükség, hogy bizonytalan állapotod véget érjen. Mint követnek franczia országba kell mennem, 's elutaztom előtt szeretnék lakodalmodon jelen lenni, mellyet én alapiték, 's mellyből egy javultt nő-gyülölő szerencséje virágzand-fel. Faustina érzelmeiről kezeskedem; te, férfiú, szóllj atyjával; vedd nőül, 's távozzál a' városból; mert nagy kedvetlenséget szülend, midőn a' pap rátok mondja az áldást.“

A' mit Dazio okosan mondott, Zebrù bölcsen megfontolá, 's eltökélé, hogy minden kétkedést megszakasztván, férfiú leend. Kezet nyujtott baratjának, 's kérte, hogy kisérje Salvertehez. — A' városból kifelé menve, egy piaczra jutottak. hol egy kapu előtt nép tolongott, mellyet egy különös álarczos őrzeni látszott. Ez veresre volt festve, tollakkal felczifrázva, 's mig szemeit csudálatosan forgatta, tele torokból kiabálta: „csak-be, látogassátok-meg a' messze utazott Don Mendozát, ki kincseit az emberiségtől csudáltatja, 's az uj világ gazdagságaival tért-vissza, mellyet Columbus talált-fel. — Ki egypár kispénzt nem szán, Don Mendozánál száz fontnyi okossághoz jut!“ — A' barátok meglátogaták a' kalandort, ki több igazi és hamis ritkaságot mutatott és árult, mellyeket az indiai szigetekből hozott. — Zebrù nagylelkűsége nem tá-

Tiszántúli Református Egyházkerületi és Kollégiumi Nagykönyvtár Jelzet: Z1632

vozhatott a' nélkül, hogy valamit ki ne alkudnék. Ő a' legdrágább darabot választá, Medici-hez méltót, mint Mendoza kifejezé; egy indiai nyilat, mellynek hegye mérgezett, 's ezért gondosan betakarva volt. – „Vidd haza — mondá szolgájához —de őrizkedjél e' fegyvertől, mert legkisebb karczolása a' bőrön halált okoz!"

Azonban a' legvirágzóbb élet várta a' grófot Salverte mezei lakában: Faustina kecseinek egész pompájában. Zebrù bátorsága ismét hanyatlott, midőn e' szépséget egész tökélyében megpillantá. Szerencsétlenségre Daziót is visszaküldé Faustina a' városba valami dolog eligazitása végett. Nélküle szót sem mert szóllni Zebrù; ámbár Faustina ma bizodalmasabb volt, mint valaha. Végre Salverte shachjátékra szóllitá-fel, 's ő feltevé magában, hogy ez alkalmat használandja. — De a' játék elkezdetett, változott, végződött, 's a' gróf mit sem szóllt. Végre felugrott, 's Faustina után kérdezősködött. — „Halait hizlalja alkalmasint a' tóban — mondá Salverte – menj, keresd-fel. Inkább szeretem társaságodban tudni, mint azon görögében, ki kiséröd volt. Hijába; én gyülölöm a' görögöket: atyám öregebbik bátyja elárultatott e' gazoktól, kiknek bátorságával szolgált, 's összevagdaltatott."

Zebrù a' végszavakat csak félfüllel hallá; repült bálványát felkeresni Faustina nem volt a' tónál. Mivel pedig a' szemérmes szeretö félt kedvesét hirtelen meglepni, lassan ballagott, lélekzetét is elfojtván, mint a' levegő, 's lassabban e' hangoknál, mellyeket szinte ijedve hallott: — ‚te igen tolakodó vagy, Constantin! én azt nem szeretem' — mondá Faustina. — Zebrù oda pillantott; a' kisasszony lépcsőzeten ült, melly Venus szobrához vezérlett; mellette a' szép görög ifjú, ki kezét ragadta-meg. A' vér Zebrù szivébe visszaszökött.

„Legkisebb jutalmát se arassam tehát olly sok fáradozásomnak?" — kérdé Akakios, 's kezét elbocsájtá sohajtva. — ‚Még semmit sem tettél, 's legkisebb kegyet sem érdemelsz, Constantin. Azonban az idő eljár, 's a' játék, mellybe vakon és eszelősen kezdék, keserűen büntet.' — „Asszonyi szelidség és irgalom! Szivök meghasad, midőn ellenöket fojtják." — ‚Constantin! még csak egy illy gunyt mondj, 's visszaveszem vonzalmamat, melylyel megajándékoztalak.' — „Hogy Zebrù Apollónak add alamizsnául?" — ‚Hallgass, vagy megharagszom!'— Szünet mulva mély merengésből üdülve — mondá ismét Faustina: ‚ő igen megalázott; de a' boszú, félek tőle, százszorta kinzóbb. Becsületesbnek kelle lennem. Az nem vagyok sem ő iránta, sem atyám iránt, midőn téged kegyellek, kit ő gyülöl, mint egész nemzetedet; sőt magam iránt sem vagyok becsületes.' — „Tehát irántam sem?" — ‚Ki tudja?'— „Ugy van,

a

Tiszántúli Református Egyházkerületi és Kollégiumi Nagykönyvtár Jelzet: Z1632

ugy; hidegséged kinoz, mellyet meg nem foghatok. Nem szentelém-e magamat szolgálatodra? Nem vonultam-e vissza intésedre a' vitától, hogy a' győzelmet számodra hagyjam? Nem lopództam-e házba, türve atyád és unokabátyád idétlen gőgét? Nem lesek-e minden pillanatot kém gyanánt, mellyben inthessek vagy füledbe sughassak valamit? Ezen kinszenvedésnek sohase legyen vége? A' legkisebb kegy se jutalmazzon tartós hűségemért? Valóban te nem tudod, miket tettem értted!" — ‚Igazolnom kell szavaidat Constantin. Én nem ismerem igényeidet; én csak a' természettől alakodra öntött bájt ismerem, az engem elszéditőt, járomba hajtót, járomba, akaratom ellen. Hidd nekem, hogy gyakran kérdem magamtól, midőn a' sziv hallgat, 's csak az ész beszél: valljon hasonló-e lelked is termetedhez? 'S kétségeim — ah! — le nem győzhetők! És igy szeretlek én a' nélkül, hogy szerelmed, hűségedben, igazságosságod 's enállhatatosságomban bizonyos volnék. Busongsz? Bátorodj! szavamnak asszonya leendek. Közel van már az idő, mellyben kezem felett szabadon fogok rendelkezhetni. Tied akarok lenni, mihelyest tiszteletes szájak felőled jót mondanak. Azonban irántadi szerelmem igazolására vedd reá a' grófot a' vita megujitására, 's buktasd-le ügyesség, bölcsességed által a' diadal fénypolczáról. Győzedelmeskedj te, kit egykor ellenemül rettegtem, zászlóm alatt: 's én egész nép előtt nyujtom neked kezemet!"—„Legyen-meg kivánatod. De higyj nekem, a' boszú még sem lesz olly teljes, mintha a' magával elteltt Zebrùn nyilván, egész nép előtt adnál-ki. Te vészes tündér vagy, 's nem tudom hihetek-e szavaidnak.Kocsid elébe lánczolád a' halvány szörnyeteget; tőrödben vergődik, 's a' megkérés igéje rég ajkain lebeg. O békózd azt oda az alkalmas időig, hogy kába kivánata 's diadalmaskodó „nem"-ed azon egy időben jusson a' nép főbbjeinek fülébe!" — Isméti hosszas hallgatás után „ugy legyen"-nel felelt Faustina. Sohajtva kelt-föl a' hölgy, 's titkos imádóját elbocsátá. Midőn a' házba lépő vendégök után tudakozódott, bámulva adá értésére Salverte, miképp' az a' kertbe ment, 's még vissza nem tért. Más nap reggel következő tartalmú levelet nyujtott-át Faustinának a' gróf egyik futárja.

„Boldogtalan Faustina! Igy szóllitlak, mert boldognak csak az nevezhető, kinek lelke mentt minden álnokságtól; te nem vagy álnokság nélkül, 's a' hűtelenség mindig magát a' hűtelent sujtja. — Itt már bevégezhetném levelemet, mert most láthatod, hogy cseles boszúterveid előttem tudvák. De kényszeritve érzem magamat annak megmondására, hogy a' némberi gyarlóságért neked megbocsátok. A' gyönge léleknek olly édes táp a' boszú, holott a' megbánás és csalódás mindenütt nyomában van. Én téged illy meg-

Tiszántúli Református Egyházkerületi és Kollégiumi Nagykönyvtár Jelzet: Z1632

bá ástól kimélni akarólag távozom körödből a' nélkül, hogy a' megkérés igéjét kibocsátnám ajkaimról; a' nélkül, hogy a' téged elámitott 's megvakitott nyomorú embernek nyilvánosan áldozatja lennék. Kezem reszket ennek irása közben, mert szeretlek. Én nem gyülöllek, nem vetlek-meg téged; inkább magamat kellene megutálnom, hogy a' bölcseség és tapasztalás utairól letévedheték. De már olly bálványzó lettem az ész ellen, hogy nem tartom bünnek, téged szeretni, 's képedet örökre szivembe vésni. Hidd nekem: a' legidomtalanabb emberben is él egy szellem, melly szeretve fogja körül, mi a' földön szép; melly lobogva ég azon szépért is, mellyhez közelednie tilalmas. Szellemem távulban is emlékeddel foglalkozand, kibékülve, testvérileg, szeretve. Minél ridegebb, örömtelenebb alakot öltend jövőd, mert szivtelen hölgy boldog nem lehet, annál becsesb leszesz előttem; és áldani foglak, midőn te a' tetszvágy és csáb rémét átkozandod. Mert én már életem, lelkem felévé választálak, 's ezt feledni soha sem fogom. Nem akarok dühöngni azon lény ellen, kit saját „én"-emnek szabad neveznem. Nem botlunk, nem vétkezünk-e naponként; és még is, nem bocsátjuk-e-meg magunknak minden bününket? Nem boszonkodunk-e minden órában hibáinkért, és még is nem szeretjük-e magunkat óráról órára bensőbben? — Élj boldogul Faustina."

Ezen irat határtalanul megzavarta Faustinát. Való, csak hamar fölébrült zavarából, hogy felkiáltson: „hála szenteimnek! ő nem lön boszúm áldozatja!"— de azonnal visszasülyedt ismét tompa bódultságába, és hajait tépve kétségbeesetten panaszolá: „örökre elvesztettem!" — A' márvány szoborként ülő éppen olly kevéssé figyelt atyja kérdéseire, mint estvénként az ablaka alatt turbékoló Akakios éneklésére. Az atya mit sem tudhatott-meg tőle; a' görögnek zárva maradt ajtaja.

A' búsongó felett már nehányszor elpirult a' korányibor, mellynek éjén át a' bucsú-levelet olvasva, és ismét olvasva azt, könnyeivel öntözé; ekkor Dazio jelent-meg nála, vadon 's felingerülve, miként őt még Faustina nem látta.

„Mi történt a' gróffal? — kérdé majdnem tajtékzó szájjal — hugom, mit csináltál barátomból? De én botor, minek is kérdezem, holott mindent tudok? A' legrémitőbb láz-hagymázban nevedet kiáltá, és a' gaz Constantint átkozta. Valóban gyönyörű izlés hugom! e' hizelgő kölyökért a' derék nemeslelkű Napoleonén kiadni! —Ezzel kardot rántott. — Nézd Faustina, e' vasat a' sima nyelvű kölyök vére festi. Ne reszkess! nem öltem-meg; csak egy keresztjegyet vontam neki pofájára! Hogy most tetszeni nem fog, arról kezeskedem; de azért ide kell jönnie és bocsánatodért kérni. Ismer-

Tiszántúli Református Egyházkerületi és Kollégiumi Nagykönyvtár Jelzet: Z1632

ned kell a' gaz csalót, ki hogy magát kegyedbe hizelghesse, a' bolognai tanárt mérges álladékkal ágyba ejté; a' semmirekellőt, ki a' grófot gyilkosul megrohanta, de csak ügyetlenül sebzé; a' minden galádság sepredékét, ki diadala mámorában, Zebrù bukása feletti gunynyal, 's megnyerhetésed iránti reménynyel telve, nem átalla tellőled rágalmazólag beszélni, 's maga szőrű emberek előtt olly kegyekkel kérkedni, mellyekben bizonynyal nem részesült."

(Folyt. következik.)

PESTI VIZSGÁLÓ.

Adakozások a' bajai tüzkárvallottak javára. — A' pesti magyar szinház hivatalbeli, hangász, és mindkét nemi szinész tagjainak személyzete igen szép és követésre méltó példáját adá jótékony érzelme 's emberszeretetének, midőn a' bajai rémitő veszélyt megértvén, az itteni szegényebb sorsúak nyomorának némi enyhitésére maguk köztt aláirási ivet nyitának-meg, 's ez irgalmi czélra száz nyolczvan három ftot 's tizenöt krt váltóban adván össze, azt alólirttnak folyó hónap 2-kán Udvarhelyi Miklós ur által beküldötték, hogy e' lapok kiadója a' nevezett mennyiséget minél előbb rendeltetési helyére juttassa. Midőn ezennel nyilvánitjuk, hogy az emlitett pénz Malvieux pesti nagykereskedő urnak tovább szállitás végett már általadatott, közöljük egyszersmind a' nagylelkű művészegyesület tagjainak nevöket is adakozásuk mennyiségével együtt következőleg betürendben:

Balog István 50 kr. — Bartha Ján. és neje 5 ft. — Böhm 50 kr. Conti Kár. 5 ft. — Csendes 1 ft. — Csepreghy Laj. 1 ft. 40 kr. — Czompó Ján. 1 ft. — Czorn Fer. 50 kr.

Daragi 2 ft. 30 kr. — Daray 50 kr. — Deési Zsig. 2 ft. 30 kr.

Egedy Kár. 50 kr. — Egressy Benj. 2 ft. 30 kr. — Elbogen 1 ft. 40 kr. — Engert 3 ft. — Erkel Ferencz 5 ft. — Erkel Józs. 5 ft.

Fáncsy Laj. 5 ft. — Felbér Maria 10 ft. — Filip 1 ft. 40 kr. — Frenzel 30 kr. — Frikk 1 ft. 15 kr. — Fülöp Ján. 2 ft. 30 kr.

Gabrieli Borbála 50 kr. — Gatter 1 ft. 15 kr. — Gerenday Józs. 2 ft 30 kr. — Gillyén 50 kr. — Glötzer Józs. 1 ft. 40 kr. — Gózon A. 50. — Grafmiller 30 kr. — Grünfeld 1 ft. — Gundy 50 kr. — Gyurkovics 50 kr.

Hahnel 50 kr. — Hegedüs Horácz 50 kr. — Heinisch Józs. 2 ft. 30 kr. — Hornyák 25 kr. — Horváth Ferencz 25 kr. — Hutirai 50 'kr.

Joób Zsig. 2 ft. 30 kr.

Kaiser 2 ft 30 kr — Keresztessy 1 ft. 50 kr. — Khon 2 ft. 30 kr. — Kocsi 50 kr. — Kojanitz Ist. 1 f. 50 kr. — Kolosi Gerg. 2 fr. 30 kr. — Komlóssy Ida 2 fr. 30 kr. — Kovács 50 kr. — Kovácsné assz. 5 fr.

Laborfalvi Róza 5 fr. — Langendorfer 30 kr. — László Józs. 5 fr. — Lendvay Márt. 5 ft. — Lendvayné assz. 12 ft. 30 kr. — Liepold 50 kr. — Lughoffer Ján. 30 kr. — Lukács 50 kr.

Marek 1 ft. 40 kr. — Miskolczi Julia 1 ft. — Mucsuloff Katalin 50 kr. Novák And. 50 kr. — Osztricz 1 fr.

Peschl 50 kr. — Petrik 1 ft. 40 kr. — Pfeiffer Józs. 2 f. 30 kr. — Podráczky Ferencz 50 kr.

Rau Laj. 30 kr. — Reisinger 50 kr.

Tiszántúli Református Egyházkerületi és Kollégiumi Nagykönyvtár Jelzet: Z1632

Schebest 50 kr. — Schiroki 50 kr.—Schlesinger 2 ft. 30 kr.—Scholz 50 kr. — Schwab Józs. 1 ft. 40 kr. — Sipos Ist. 25 k. — Somogyi 1 ft. 40kr. — Sopronyi 50 kr. — Staunicsányi Józs. 25 kr. — Steiner Anna 1 ft. — Szabó 50 kr. — Szabó Krisztina 50 kr. — Szathmáry Karolina 50 kr. — Szentpétery 5 ft. — Szerdahelyi 5 ft. — Szuk Ferencz 2 ft. 30 kr.

Tánczos 50 kr. — Tröber Ferencz 50 k. — Türy 50 kr.

Udvarhelyi Mik. 5 ft. — Unger 1 ft. 40 kr.

Váray 1 ft. — Weindl 2 ft 30 kr. — Wersak Ján. 25.

Zsivora Józs. 50 kr.

Összesen: 183 ft. 15 kr. váltóban.

Azon bizodalom következtében, melylyel a' nevezett társaság tagjai e' lapok kiadóját különösen megtisztelni sziveskedtek, ezennel nyilvánitjuk, hogy ha más nagy lelkű adakozók is ohajtnák becses adományaikat ugyan alólirtt által a' nevezett szerencsétlenekhez juttatni, azok a' Regélő hivatalában nyugtatvány mellett mindenkor szivesen elfogadtatnak. E' lapok kiadója mind eddig az emlitett ügyben azért nem bocsájta felszóllitást t. olvasóihoz, mivel honunk más lapjainak szerkezői már korábban voltak szivesek a' t. közönséget ez ügybeli készségök felől értesitni. *Mátray Gábor.*

KÜLÖNFÉLE.

Laconi rövidség. Ha a' rövidség lelke az elménczségnek: nem tudjuk, minek kelljen nevezni azon két levelet, mellyeknek mindegyikében csak egy jel volt látható. Elsöben egy kérdö jel, mellynek ennyit kelle tenni: „mi ujság?“ másikban egy O, melly ezt fejezé-ki: „semmi.“ Még különönösebben használá-ezt egy londoni szatócs, ki boltja ajtajára egy fekete és zöld T-t festetett, melly azt jelenti: hogy nála fekete és zöld thea kapható.

Házas életi gyöngédség.— „Te mindenben is a' legroszabbat választod — monda egy sátán-nő férjének, ki maga részére posztót vásárlott. — ‚Igazad van — válaszolt sohajtva a' férj — 's azt akkor bizonyitám-meg leginkább, midön téged nömül választálak.‘

Török tréfa. Mehemed Ali, ha jó kedvében van, hareme személyzetét sajkákra szállitja a' kertébeni tavon, 's mesterséges hajótörést szenvedtet velök. Midön a' bájos czirkasszi nök fühez fához kapva segitségért kiáltoznak, eunuchok usznak-elö, 's öket partra viszik; Mehemed Ali pedig az egész jelenetet sajkája orrából 's kaczagtában hasát tartva nézi.

Athos hegy. — Didron és Durand, két tudós franczia, kik keletről nem rég tértek vissza honunkba, két hónapig tartózkodtak Athos hegyén. Ez utazók 20 nagy kolostorra találtak, mellyek bástyáik, tornyaik 's lölyukaik által mindannyi várnak látszanak; továbbá 10 skites, az az falu; 240 czella (ök cellules, ou fermes d' exploitation-nak irják), 's 160 remeteség van, mellyekben általában szerzetesek, számra 6.000-ren, laknak. Kares a' föváros, mellyben a' szerzetkormány és szentszéki hatóság lakik. Egészben véve csak 860 szentegyház van a' hegyen: 200 a' kolostorok, 300 a' szétszórtt falvak, 200 a' czellákban 's 160 a' remeteségekben. Az utazók egy szivvel lélekkel állitják, hogy a' lakosok mindenütt vendégszeretöleg fogadták öket, 's minden gyüjteményöket, kincs- és könyvtáraikat megelözö szivességgel mutogaták-meg.

Elefantok dulásai. A' keletindiai gyarmatosok birtokaiban gyakran az állatok azoktól igen különbözö dulásokat tesznek, mellyeket mi szenvedünk

Tiszántúli Református Egyházkerületi és Kollégiumi Nagykönyvtár Jelzet: Z1632

mezeink, réteink 's kerteinkben a' vakandok, veréb, egerek, nyulak és szarvasok által. A' „Bombay Courrier" télutó 15-ki számában p. o. ezt olvassuk: „Bissenporte kerületet minapában egy csapat vad elefant keresé-meg, melly a' midnaporei birtokban szörnyü pusztitásokat tön. A' ris-vetést vagy egészen fölemészték vagy földbe tapodák. Hiába gyujtának a' lakosok nagy tüzeket elriasztásukra; mert mind e' mellett is tovább-tovább haladtak dulongásaikban; 's minthogy öket feltartóztatni nem lehete, a' hatósághoz kellett fegyveres erőért folyamodni. Midőn a' katonaság megérkezett, éppen a' csürök lefödelezésével foglalkodtak a' pusztitó állatok, és a' behordott kalangyákban dulongtak; csak miután a' dobok megperdültek, 's a' helység zajcsináló szereinek hangja a' fegyverek ropogása közé vegyült, futamodtak-meg a' kártékony állatok, 's vonultak az északi hegyek felé. A' kár fölszámithatlan.

Europai fürdök statistikája. Ausztriában 171, porosz földön 121, Angliában 84, franczia országban 78, olasz honban 62, Svaiczban 43, bajor országban 68, Badenban 39, Würtembergben 37, szász országban 34, Hannoverában 25, Szász-Weimarban 18, hesseni nagy herczegségben 10, Braunschweig és Anhaltban 9, Hollandia 's Belgium-ban 8, Holsteinban 7, Mecklenburgban 4, 's különböző helyeken tengeri fürdő 18 van.

Küldött farkas. A' babona buján tenyésző növény, melly még a' 19-dik század miveltt földjében is megterem. Legritkább most a' küldött farkasról táplált hit, és még is él a' nép köztt egész Europa, de leginkább franczia országban. Itt egy esetet fogunk felhozni, melly hogy nem mese, a' következmény megbizonyitandja. — Kergenn János Maria (igy olvassuk egy franczia lapban) ezelőtt vitré-i erdősz, 5 év előtt elvesztvén egy hónap alatt nejét, két leányát és három fiát, annyira átadá magát leverő bújának, hogy egy régi viskóba vonult. Itt legnyomorúságosabban élt; naponta az utfélen koldult, éjente pedig — természetesen tudta 's akaratja ellen — az egész környéket rettegéssel tölté-el; mert öt mindenki küldött farkasnák tartá. Mintegy három hét előtt két paraszt térvén vissza esti 10 órakor egy taligással Rennesből, midőn a' temető mellett elhaladtak, ember-kiáltozást hallottak: de az emberhang közé állatvonyitás is vegyült. Ugyan ez időben két szemet is látott a' három éji vándor az erdőszélen villogni, mellyek, mint később fejezék-ki magukat, karbunkulusként tündököltek. A' megrémült három pór keresztet vetvén magára futásnak indult, 's tele torokkal orditá: „Kergenn János, a' küldött farkas!" (A' babona azt állitja t. i. hogy a' küldött farkas, ha neven neveztetik, elfut, vagy visszanyeri emberi alakját.) Más nap reggel azonban csak csontjaira találtak az erdőszélen ama szerencsétlen Kergenn Jánosnak: mult nap estvéjén t. i. felfalák a' farkasok. Innen volt tehát az ember-hanggal vegyültt állatorditás.

Figyelmeztetés. Az előfizetésekkel eddig elkésett t. pártfogóit e' lapoknak figyelmeztetjük, hogy ezekből julius elejétől fogva még folyvást teljes példányokkal szolgálhatunk, akár a' cs. k. postahivatalok-nál akár a' Regélő hivatalában, Pesten, történjék a' megrendelés.

Szerkeszti Mátray Gábor, halpiaczon, Dencs-ház, 86-dik sz. a.

Nyomatik Trattner-Károlyi' betüivel, angol vas-sajtón
uri utsza 612.

Tiszántúli Református Egyházkerületi és Kollégiumi Nagykönyvtár Jelzet: Z1632